

KOMENDA WOJEWÓDZKA
POLICJI
w Szczecinie

20.03.17v.

27 L.dz. ....

**DECYZJA
KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO POLICJI W SZCZECINIE
z dnia 14 marca 2017r.**

w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r. poz. 23, z późn. zm.), art. 16 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015r., poz. 2058, z późn. zm.) oraz art. 1 ust. 1, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2010r. nr 182, poz. 1228, z późn. zm.).

odmawiam udostępnienia informacji publicznej

w zakresie wskazanym we wniosku z dnia 28 lutego 2017r.,
złożonym przez Fundację „Panoptykon”.

Uzasadnienie:

W dniu 1 marca 2017r. do Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie wpłynął wniosek wiceprezesa Fundacji „Panoptykon” p. Małgorzaty Szumańskiej o udzielenie informacji publicznej w postaci sprawozdania, o którym mowa w art. 20ca ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji oraz informacji z rejestrów wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych za okres od 1 lipca do 31 grudnia 2016r., obejmujący rodzaje i cele, dla których dane były pozyskiwane.

W Komendzie Wojewódzkiej Policji w Szczecinie opracowano zbiorczy wykaz zawierający liczbę wystąpień o udostępnienie danych, skierowanych w 2016r., które – z uwagi na jego zawartość – objęto jednakże klauzulą niejawności „zastrzeżone”. Sprawozdanie, do sporządzenia którego obliguje art. 20ca ustawy o Policji za okres od lipca do grudnia 2016r. również objęto klauzulą niejawności „zastrzeżone”.

Art. 61 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, że obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Obejmuje ono m.in. dostęp do dokumentów (ust. 2), a jego ograniczenie może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawie względy ochrony porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa (ust. 3). Jak wynika z brzmienia przywołanych norm konstytucyjnych – dostęp do informacji publicznej nie ma charakteru absolutnego.

Realizacji stanowiącego przedmiot niniejszej decyzji prawa służy ustawa o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z dyspozycją art. 5 ust. 1, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji nie-

jawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Z kolei w myśl art. 16 ust. 1 i 2, odmowa udostępnienia informacji publicznej przez organ władzy publicznej następuje w drodze decyzji, a jej uzasadnienie winno zawierać także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji.

Zasady ochrony informacji, których nieuprawnione ujawnienie spowodowałoby lub mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej albo byłoby z punktu widzenia jej interesów niekorzystne, także w trakcie ich opracowywania oraz niezależnie od formy i sposobu ich wyrażania i klasyfikowania uregulowano w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010r. o ochronie informacji niejawnych (m.in. w art. 1 ust. 1). Informacje sklasyfikowane jako niejawne mogą być udostępniane wyłącznie osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych (art. 4 ust. 1). Informacjom niejawnym nadaje się klauzulę „zastrzeżone”, jeżeli nie nadano im wyższej klauzuli tajności, a ich nieuprawnione ujawnienie może mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie przez organy władzy publicznej lub inne jednostki organizacyjne zadań w zakresie obrony narodowej, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa publicznego, przestrzegania praw i wolności obywateli, wymiaru sprawiedliwości albo interesów ekonomicznych Rzeczypospolitej Polskiej (art. 5 ust. 4).

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wielokrotnie zajmowano się kwestią kwalifikacji informacji dotyczącej funkcjonowania służb specjalnych z perspektywy informacji publicznej. Przyjmowano w nim w tym zakresie, że dane statystyczne na temat podejmowanych przez te służby czynności co do zasady stanowią informację publiczną (zob. wyrok NSA z dnia 1 października 2010r., I OSK 1149/10, CBOSA; wyrok NSA z dnia 30 października 2013r., I OSK 1413/13, CBOSA; wyrok NSA z dnia 30 sierpnia 2012r., I OSK 397/12, CBOSA; wyrok NSA z dnia 21 września 2012r., I OSK 1393/12, ONSAiWSA 2013, nr 6, poz. 108). W przywołanym wyroku NSA z dnia 30 października 2013r. o sygn. akt I OSK 1413/13 wprost wyjaśniono, że informacja o „stosowanych podsłuchach, objęciu inwigilacją, czynnościami operacyjnymi” ma charakter informacji publicznej. Jak zaś wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 października 2010r. o sygn. akt I OSK 1149/10: „Prawo dostępu do informacji publicznej jest jednym z najważniejszych praw w katalogu praw obywatelskich i politycznych. Ma służyć tworzeniu społeczeństwa obywatelskiego poprzez zwiększanie transparentności w działaniach władzy publicznej, chronić i umacniać zasady obowiązujące w demokratycznym państwie prawa, wreszcie zapewniać społeczną kontrolę nad działaniami organów władzy publicznej”. Nie sposób równocześnie zaprzeczyć, że nie mogą podlegać ujawnieniu informacje, których ujawnienie groziłoby porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu lub narażało na szwank działania organów chroniących te wartości. Z tego też względu ustawodawca nie wyłączył wprawdzie informacji dotyczących funkcjonowania służb specjalnych w całości spod zakresu pojęcia informacji publicznej, lecz wprowadził możliwość odmowy udostępnienia tych informacji właśnie z uwagi na względy bezpieczeństwa. Wskazać w tym miejscu należy na wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 września 2012r., sygn. akt I OSK 1393/12 oraz z dnia 28 kwietnia 2016r. o sygn. akt I OSK 2620/14 (CBOSA) potwierdzające, że niezależnie od objęcia informacji klauzulą z ustawy o ochronie informacji niejawnych, można odmówić żądanej informacji na podstawie art. 5 ust. 1 u.d.i.p. w związku z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych w takim zakresie, w jakim organ wykaże, że nieuprawnione ich ujawnienie spowodowałoby lub mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej albo byłoby z punktu widzenia jej interesów niekorzystne, także w trakcie ich opracowywania oraz niezależnie od formy i sposobu ich wyrażania. Jak wskazano w cytowanym wyżej wyroku NSA z dnia 28 kwietnia 2016r., „informacja niejawna chroniona jest zatem bez względu na to, czy osoba uprawniona uznała za stosowne oznaczyć ją odpowiednią klauzulą. Jest ona bowiem niejawna z uwagi na zagrożenia wynikające z jej treści, lub sposobu jej uzyskania, a nie w następstwie klasyfikacji i klauzulowania”.

Przekładając powyższe rozważania na grunt prowadzonego postępowania wskazać należy, że wniosek wiceprezesa Fundacji „Panoptikon” p. Małgorzaty Szumańskiej z 28 lutego 2017r. odnosi się do informacji objętych klauzulą „zastrzeżone”. Ich nieuprawnione ujawnienie w

ocenie Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie miałyby szkodliwy wpływ na wykonywanie przez organy Policji zadań w obszarze bezpieczeństwa publicznego. Zarówno treść i zakres postulowanych danych, jak i obejmująca je klauzula niejawności uzasadniają odmowę udostępnienia informacji publicznej na żądanie wymienionego na wstępie wnioskodawcy.

W kontekście niniejszej sprawy należy również zwrócić uwagę na postanowienia art. 266 § 1 i 2 Kodeksu karnego, konstytuujące odpowiedzialność karną za przestępstwo polegające na ujawnianiu lub wykorzystywaniu informacji uzyskanych m.in. w związku z pełnioną funkcją bądź wykonywaną pracą. Funkcjonariusz publiczny, który ujawnia osobie nieuprawnionej informację niejawną o klauzuli „zastrzeżone” lub „poufne” lub informację, którą uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeśli jej ujawnienie może narazić na szkodę prawnie chroniony interes – podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Za niedopuszczalną w kształtowaniu przez racjonalnego ustawodawcę porządku prawnym należałoby zatem uznać sytuację gdy z jednej strony przepisem rangi ustawowej wprowadzono obowiązek ochrony informacji niejawnych, z drugiej zaś strony innym przepisem tej samej rangi obowiązek ten miałby podlegać wyłączeniu. W takich przypadkach należy mieć na względzie spójność systemu prawa, która ustanawia prymat ochrony określonych rodzajów informacji nad prawem do jej uzyskania.

Uwzględniając powyższe zadecydowano, jak na wstępie.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo odwołania od niniejszej decyzji do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

**Komendant Wojewódzki Policji
w Szczecinie**

z up.
**Naczelnik Wydziału Kontroli
Komendy Wojewódzkiej Policji
w Szczecinie**

mł. insp. Piotr Romaniewicz